

חַת־ת לַיּוֹם שְׁנַי פְּרִשְׁת וַיֵּשֶׁב כ"א בְּסֵלֹו ה'תשפ"א

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁנַי עִם רֵשִׁי

למרות שידעו שזה מסכן, יעקב שלח את יוסף אל אחיו שמתכננים תכניות נגדו. אף על פי ששמעון ולוי רצו להרוג את יוסף ראובן שכנע אותם רק לזרק אותו לתוך הבור.

***

אחי יוסף הלכו לטפל בצאן ליד שכם. האמת היא שהם אמרו את זה רק בתור תירוץ. הם הלכו למקום שבו הם יכולים לדבר נגד יוסף בלי שאף אחד ישמע.

יעקב ידע שהאחים רוצים לעשות משהו לא טוב ליוסף, אבל הוא גם ידע ברוח הקדש שזה מאוד חשוב. בגלל שהיהודים צריכים להיות עבדים לפני שה' יתן להם את התורה ואת ארץ ישראל. לכן הוא אמר ליוסף ללכת לראות מה שלום האחים שלו ומה הם עושים.

יוסף גם ידע שהאחים שלו רוצים להציק לו אבל הוא קיים מצוות אב ואם בכל מצב, והלך לשכם.

המלאך גבריאל (שהיה לבוש כבן אדם) ראה את יוסף בדרך ושאל אותו מה הוא מחפש. יוסף אמר לו שהוא מחפש את האחים שלו. המלאך גבריאל אמר לו, אתה קורא להם אחים? הם לא מתנהגים כמו אחים! הם מדברים על זה שהם ילכו לדותן (מלשון לדון- לשפט) הם רוצים למצא סבה טובה להרוג אותך, בכל זאת יוסף המשיך ללכת ביון שזה מה שאביו רצה.

האחים, שראו שיוסף מגיע, החליטו להרוג אותו. שמעון אמר ללוי: "תסתכל, הנה בעל החלומות מגיע, בוא נהרג אותו, נזרוק אותו לתוך בור באדמה ונוכל לספר לכלם שחיה רעה טרפה אותו". ה' כמובן, לא שמח- ואמר להם, הייתם צריכים לנסות לדבר עם אבא שלכם ולא לעשות דברים לבד, בוא נראה מה יתקיים בסוף, התכניות שלכם או החלומות של יוסף?

ראובן ידע שאם הם יהרגו את יוסף, זו תהיה אשמתו, ביון שהוא הבכור.

לכן הוא התאמץ להציל את יוסף ואמר לאחים: "אולי לא מגיע לו להרג, אולי האחרים טועים? אולי יוסף עשה איזשהו מעשה כל כך טוב עד שכל המעשים הרעים שלו כבר לא נחשבים? שמעון ולוי הסכימו לא להרוג אותו אבל לא רצו לשחרר אותו. ראובן חשב על רעיון, נזרוק את יוסף לתוך בור באדמה במדבר, והוא ימות מעצמו. באמת הפונה של ראובן הייתה להציל אותו משם אחרי שהם ילכו.

תהלים / יום כ"א לחדש פרקים ק"ד- ק"ה

הפרק הראשון בתהלים של היום הוא "ברכי נפשי" הנאמר כתוספת מיחדת בראש חדש בתפלת שחרית.

ב"היום יום" מסבך אחד הפסוקים מפרק זה: "יצא אדם לפעלו ולעבודתו עדי ערב". האדם יוצא לעבודתו במשך כל היום, עד שמגיע הלילה.

חסידות מסבירה שהפונה כאן היא לנשמה שיורדת לעולם הזה כדי לקיים את עבודתה המיוחדת, אותה רק היא יכולה לבצע כאן בעולם.

הפסוק הזה גם מראה לנו את הדרך שבה הנשמה גדלה. הנשמה יורדת לעולם, ובשחזורת לשמים, היא עובדת באותה עבודה שעבדה כאן בעולם. אם הנשמה למדה כאן תורה, היא תלמד תורה גם בשמים, ואם היא עשתה את עבודתה פראוי, הנשמה עולה מעלה עד לדרגת "ערב"- מתוק. דרגה גבוהה מאוד של קרבה אל ה' - קרבה לעצמות אין סוף שהיא מתוקה וערבה. הדומה למילה ערב- (מחלקי היום לפני הלילה).

תניא / המשך הקדמת המלקט (כ"א בסלו שנה פשוטה)

כיצד יתכן שספר יהיה במקום עצה אישית שחסידים קבלו ביחידות?

כאשר האדמו"ר הזקן נהיה רבי, היה ביזו זמן לאפשר לכל חסיד להכניס ליחידות ולעזר לכל אחד מהם בעבודת ה' שלו. אבל ככל שהגיעו עוד ועוד חסידי, לא היה מספיק זמן להקדיש לכל אחד מהם כבעבר. האדמו"ר הזקן ראה שחסידי גם שכחו לעתים דברים שנאמרו להם ביחידות והיה צורך לחזור על הדברים.

לכן האדמו"ר הזקן לקט את העצות שנתן לחסידים ביחידות וכתב את ספר התניא.

הספר הזה כולל את כל העצות, ואם חסידי יקמו את דבריו, יחד עם בטחון בה' הם יוכלו למצוא את התשובות לכל ענין שמפריע לעבודת ה' שלהם.

היות והחסידים שלומדים תניא כבר היו ביחידות ומרגישים קשר חזק לאדמו"ר הזקן, העצות בספר זה יוכלו לעזור להם. אם הם לא יכולים למצוא את התשובות לשאלותיהם בתניא, עליהם לדעת שהתשובות אכן נמצאות שם. עליהם ללכת "לגדולים שבעיר" - החסידי הגדולים שיעזרו להם לראות איך האדמו"ר הזקן עונה על השאלות שלהם.

האדמו"ר הזקן משתמש במלים מאד חזקות ומזהיר את החסידים המבגרים שיעזרו. הוא אומר להם לא להתנהג בענוה של שקר ולהעמיד פנים שאינם יודעים את התשובות. אם חסיד לא יעזר למי שצריך, התורה כותבת על עונשים חמורים. אבל אם חולקים את הידע, ה' מבטיח שיאיר את עיני שניהם - שניהם יהיו חכמים יותר, הן זה שמלמד והן זה שלומד.

האדמו"ר הזקן מסיים בברכה, שנזכה לזמן הגאולה שבו כלנו נדע את ה' ולא נצטרך עוד ללמד אחד מהשני.

הרבי רש"ב אומר שלמוד תניא הוא כמו יחידות עם האדמו"ר הזקן. ומכך מובן שכל יהודי שלומד תניא יכול להעזר בעצות הכתובות בו כמו שאומר כאן האדמו"ר הזקן.

~

בתחלה ספר התניא הופץ בקנטרסים קטנים. אולם אנשים רצו להעתיק אותם וטעו בהעתקה. היו גם מתנגדים ששתלו טעויות מכוונות כדי לנסות לגרם לאנשים להתרחק מחסידות. לכן האדמו"ר הזקן

האדמו"ר הזקן מזיהר אנשים לקיים את ההלכות של השגת גבול, ולא להדפיס שוב את התניא ללא רשות המוציאים לאור, דבר שעלול להזיק לפרנסתם.

היום יום / כ"א בסלו

הפתגם היומי מגיע מהתועדות מאד מיחדת של הרבי הרי"צ. היתה זאת התועדות י"ט בסלו שנת ה'תרפ"ט, כחלק מהשבע ברכות של הרבי והרבנית.

הרבי הרי"צ אמר שאביו, הרבי הרש"ב, רצה שיעביר את המסר לחסידים. הוא לא יחזור על כך שוב בעתיד, ולכן בלם צריכים להקשיב ולהפוך זאת לחלק מהם.

כולם צריכים ללמוד משניות בעל פה, כמיטב היכלת. כשאתם הולכים ברחוב, תשננו משניות בעל פה. ועם זאת נקבל את פני המשיח!

חסידים צריכים ללמוד חסידות לפחות שלוש פעמים בשבוע שני, חמישי ושבת. אבל תמים הלומד בישיבת תומכי תמימים צריך ללמוד חסידות שעה מדי יום!

ספר המצוות / מצוות לא תעשה פ"ה, פ"ב עשה ל"ד, לא תעשה פ"ו

היום לומדים ארבע מצוות הקשורות לחלקים של בית המקדש.

- 1. מצוות לא תעשה פ"ה** - אסור להכין קטרת כמו שהכינו אותה בבית המקדש לכל מטרה אחרת. לכן אי אפשר להכין בשם בנחוח קטרת, או מטהר אויר בנחוח קטרת. למען האמת, משפחת הכהנים שהכינו את הקטרת - משפחת אבטינס, לא אפשרה לאף אחת מהבנות או הפלות שלהם להשתמש בבשם בכלל כדי שאף אחד לא יחשב שהם משתמשות בסממנים של הקטרת
- 2. מצוות לא תעשה פ"ב** - אסור להקריב קרבנות על מזבח הזהב (מזבח הקטרת) הוא משמש רק לקטרת שמובאת על ידי הכהן.
- 3. מצוות עשה ל"ד** - כשאנו מביאים את הארון למקום אחר, צריך לשאת אותו ולא להניח אותו על עגלה או כלי רכב אחר.
- 4. מצוות לא תעשה פ"ו** - אסור להוציא את המטת של הארון, אפלו כשלא נושאים אותו.

רמב"ם / הלכות כלי המקדש פרקים ג', ד', ה'

ברמב"ם היום לומדים אודות העבודה של הלויים, הכהנים והכהן הגדול.

פרק ג' - ללויים היו שני תפקידים עקריים: לשיר ולשמור. הם התאמנו לשם כך במשך חמש שנים ורק אחר כך יכלו לעבוד בבית המקדש. בזמן המשכן, הם עבדו רק עד גיל 50. אבל בזמן בית המקדש הם יכלו לשיר כל עוד הקול שלהם היה טוב. אחר כך, הם יכלו להמשיך לעבוד בפתיחת וסגירת השערים של בית המקדש.

פרק ד' - לכהנים היתה עבודה חשובה - לומדים כיצד הם נבחרו לעבודה החשובה של הקרבת הקרבנות ועל כך שכל היהודים צריכים לחלק לכהנים כבוד מיחד. לכן הם מקבלים את העליה הראשונה לתורה בימינו. אנו לומדים גם אודות האופן שבו חלקו המשמרות - איזו קבוצה של כהנים

עבדה באיזה יום וכיצד כולם עבדו יחד במהלך החגים. לומדים אודות בחירת הכהן הגדול ומי ממלא את מקומו אחרי שהוא נפטר. גם לומדים שישנם 8 דרגות של כהנים, כדי לוודא שהכל יעבד כראוי. הדרג הגבוה ממנה על הדרג שתחתיו וכן הלאה.

פרק ה' - יש לחלק כבוד מיחד לכהן הגדול. הוא צריך להתנהג בדרך מסויימת כדי לקבל כבוד. בנוסף לומדים על כך שכשהכהן הגדול מתחיל בעבודה, הוא מביא קרבן מיחד.

דרכי החסידות / לחיות עם הזמן - אהבת ישראל

בחמש השבוע לומדים שהשבטים מכרו את יוסף לישמעאלים תמורת עשרים מטבעות כסף. הם חלקו את הכסף בין עשרת השבטים שהיו חלק ממכירת יוסף, כך שכל אחד קבל שתי מטבעות כסף. בתלמוד הירושלמי במסכת שקלים נאמר שכפפרה על כך, כל יהודי נותן מחצית השקל ששוי שתי מטבעות כסף.

כיצד מהוה מחצית השקל כפפרה על מכירת יוסף?

הרבי מסביר: השבטים מכרו את יוסף בגלל שנאה, כפי שנאמר בפסוק "וישנאו אותו". אולם מצות מחצית השקל מיצגת בדיוק את ההפך משנאה. על ידי שכל יהודי נותן מחצית השקל מראים את האהבה והאחדות. מראים שכל אחד מאתנו הוא רק חצי ללא יהודי אחר לכן מחצית השקל היא כפפרה על מכירת יוסף, כיון שמחצית השקל מראה את האהבה והאחדות בין היהודים.

(ראה לקוטי שיחות חלק כ' עמוד 190, המאור שבתורה עמוד 486 כולל הסבר מדוע אומרים שהיו שם עשרה שבטים).